

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Warsztat polonistyczny - część stylistyczna		8.0.13662	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Historii Literatury Polskiej			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	pierwszego stopnia
Wydział Filologiczny	Filologia polska	forma	stacjonarne
		moduł	wszystkie
		specjalnościowy	wszystkie
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Dariusz Piotrowiak; dr hab. Barbara Zwolińska, profesor uczelni; dr hab. Marcin Calbecki, profesor uczelni; dr hab. Ewa Badyda, profesor uczelni; prof. dr hab. Radosław Grześkowiak; prof. dr hab. Aneta Lewińska; dr hab. Piotr Millati, profesor uczelni; prof. dr hab. Ewa Graczyk; dr Agnieszka Friedrich; dr hab. Róża Wosiak-Śliwa, profesor uczelni; dr Bartosz Dąbrowski			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Ćw. audytoryjne		Semestr 2:	
Sposób realizacji zajęć		30 godzin - uczestniczenie w zajęciach;	
zajęcia w sali dydaktycznej		20 godzin - samodzielne przygotowanie do zajęć i redagowanie prac zaliczeniowych;	
Liczba godzin		Razem: 50 godzin = 2 ECTS.	
Ćw. audytoryjne: 30 godz.			
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		polski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Analiza tekstów z dyskusją		Sposób zaliczenia	
- Analiza zdarzeń krytycznych (przypadków)		Zaliczenie na ocenę	
- Dyskusja		Formy zaliczenia	
- Praca w grupach		- wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja	
- Rozwiązywanie zadań		- ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie na podstawie:	
		• oceny aktywnego udziału w zajęciach (40%),	
		• wykonania pisemnych prac zaliczeniowych (60%).	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	Czynny udział w zajęciach	Udział w dyskusji	Prace pisemne
	Wiedza		
K_W03	+	+	+
K_W07	+	+	+
	Umiejętności		
K_U03	+	+	+
K_U04	+	+	+
K_U05	+	+	+
K_U06	+	+	+
	Kompetencje społeczne		
K_K01	+	+	+
K_K02	+	+	+

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Uzyskanie zaliczenia z przedmiotu Warsztat polonistyczny (część filologiczna).

B. Wymagania wstępne

W przypadku studentów z zagranicy konieczna jest znajomość języka polskiego w stopniu umożliwiającym zrozumienie treści prezentowanych podczas zajęć i aktywny w nich udział.

Cele kształcenia

Przygotowanie studenta do świadomego redagowania poprawnych tekstów naukowych.

Treści programowe

Tworzenie własnego tekstu

Ustalanie stanu badań.

Podstawowe sposoby wykorzystywania materiału źródłowego.

Zasady cytowania, tworzenia opisu bibliograficznego, przypisów i bibliografii.

Problematyka praw autorskich.

Konstruowanie wyводу, redagowanie tekstu.

Wykaz literatury

Na początku semestru prowadzący przedstawia listę lektur wykorzystywanych podczas zajęć. Prowadzący może wykorzystać teksty także spoza poniższej listy lektur.

CZYTANIE

Dyskurs naukowy – tradycja i zmiana, red. S. Gajda, Opole 1999.

P. Siuda, P. Wasylczyk, Publikacje naukowe. Praktyczny poradnik dla studentów, doktorantów i nie tylko, Warszawa 2018.

Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Warszawa 2003.

A. Wilkoń, Spójność i struktura tekstu. Wstęp do lingwistyki tekstu, Kraków 2002.

A. Wolański, Edycja tekstów. Praktyczny poradnik. Książka, prasa, www, Warszawa 2008.

J. Ziomek, Retoryka opisowa, Wrocław 1980.

M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1998.

A. Schopenhauer, Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów (liczne wydania).

T. Hołowska, Kultura logiczna w przykładach, Warszawa 2005.

K. Szymanek, K. A. Wieczorek, A. S. Wójcik, Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów, Warszawa 2019.

P. Koziański, Błędy logiczne w wypowiedziach, Warszawa 1983.

M. Łojewska-Krawczyk, Błędy w myśleniu. Rozważania errologiczne, Warszawa 2017.

PISANIE

J. Maćkiewicz, Jak pisać teksty naukowe, Gdańsk 1995.

J. Maćkiewicz, Jak dobrze pisać. Od myśli do tekstu, Warszawa 2010.

U. Eco, Jak napisać pracę dyplomową? Poradnik dla humanistów, przeł. G. Jurkowiec, Warszawa 2016.

J. Wrycza-Bekier, Kreatywna praca dyplomowa. Jak stworzyć fascynujący tekst naukowy, PDF.

A. Czyż, Jaki zapis? Poradnik polonisty, Siedlce 1999.

M. Bańko, Obrazy Google jako źródło informacji lingwistycznej, [w:] Na tropach korpusów. W poszukiwaniu optymalnych zbiorów tekstów, red. W. Chlebda. Opole 2013.

- R. Delida, Wiarygodność informacji w Internecie. Wiarygodne czy niewiarygodne?, „Bibliotekarz Zachodniopomorski” 2011, nr 1-2, s. 5-21
- A. Kwaśnicka-Janowicz, P. Pałka, Przewodnik po elektronicznych zasobach językoznawczych (słowniki, kartoteki, korpusy), Kraków 2017.
- A. Wolański, Streszczenie jako ponadgatunkowa forma przetwarzania komunikatu, [w:] Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska, A. Mikołajczuk, Warszawa 2003.

B. Literatura uzupełniająca

- M. Bańko, Słownik dobrego stylu, czyli wyrazy, które się lubią, Warszawa 2006.
- M. Bańko, Słownik peryfraz, czyli wyrażen omownych, Warszawa 2005.
- M. Bańko, Słownik porównań, warszawa 2004.
- Dąbrowska, Słownik eufemizmów polskich, Warszawa 2005.
- S. Gajda, Współczesna polszczyzna naukowa – język czy żargon? Opole 1999.
- M. Kita, E. Polański, Słownik paronimów, czyli wyrazów mylnych, Warszawa 2004.
- Z. Kurzowa, Z. Kubiszyn-Mędrała, Z. Skarty, J. Winiarska, Słownik synonimów polskich, Warszawa 2004.
- T. Dobrzyńska, Tekst, [w:] Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin, 2001, s. 293–314.
- W. Marciszewski, Sposoby streszczania i odmiany streszczeń, [w:] Studia Semiotyczne, I, Wrocław, 1970, s. 151–167.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Ćwiczenia ze stylistyki, Warszawa, 2012.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Redagowanie tekstu [w:] Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce, red. nauk. K. Mosiołek-Kłosińska, Warszawa, 2001, s. 125-129.
- D. Zdunkiewicz-Jedynak, Wykłady ze stylistyki, Warszawa, 2013.
- Nowe formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce, red. K. Kłosińska, Warszawa, 2014.
- Praktyczna stylistyka nie tylko dla polonistów, red. E. Bańkowska i A. Mikołajczuk, Warszawa, 2003.

Kierunkowe efekty uczenia się	Wiedza
K_W03, K_W07 K_U03; K_U04; K_U05; K_U06 K_K01, K_K02	K_W03, K_W07 Student: <ul style="list-style-type: none"> • zna zasady opisu struktury tekstu (K_W03, K_W07); • wie, czym charakteryzuje się styl naukowy (K_W07).
	Umiejętności
	K_U03; K_U04; K_U05; K_U06 Student: <ul style="list-style-type: none"> • potrafi opisać budowę tekstu naukowego, rozpoznaje, wymienia i opisuje najważniejsze mechanizmy spójnościowe tekstu, typy akapitów i ich budowę, wskazuje elementy stanowiące o niespójności tekstu (K_U04; K_U05); • potrafi streścić tekst naukowy i sporządzić z niego notatkę (K_U03; K_U04; K_U05); • potrafi wyszukać potrzebne mu informacje w odpowiednich kompendiach, katalogach i bazach danych (K_U03; K_U04; K_U06); • potrafi krytycznie ustosunkować się do ustaleń zawartych w poznawanych tekstach naukowych (K_U03; K_U04); • potrafi trafnie uargumentować swoje stanowisko (K_U03; K_U04; K_U05); • potrafi w poprawny i logiczny sposób skonstruować własny wywód i zredagować poprawny tekst naukowy (K_U03; K_U04; K_U05); • potrafi zastosować w praktyce zasady cytowania, parafrazowania, tworzenia opisu bibliograficznego, przypisów oraz bibliografii (K_U03; K_U04; K_U05); • potrafi ocenić poziom swej wiedzy polonistycznej i aktualizuje ją w oparciu o dostępne źródła (K_U06).
	Kompetencje społeczne (postawy)
	K_K01, K_K02 Student: <ul style="list-style-type: none"> • planuje i w sposób efektywny organizuje swoją pracę nad przygotowaniem tekstu naukowego z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa (K_K01, K_K02).
Kontakt	

dariusz.piotrowiak@ug.edu.pl